Denne tekst tjener udelukkende som dokumentationsværktøj og har ingen retsvirkning. EU's institutioner påtager sig intet ansvar for dens indhold. De autentiske udgaver af de relevante retsakter, inklusive deres betragtninger, er offentliggjort i den Europæiske Unions Tidende og kan findes i EUR-Lex. Disse officielle tekster er tilgængelige direkte via linkene i dette dokument

►**B**

RÅDETS DIREKTIV 92/83/EØF

af 19. oktober 1992

om harmonisering af punktafgiftsstrukturen for alkohol og alkoholholdige drikkevarer

(EFT L 316 af 31.10.1992, s. 21)

Ændret ved:

		Tidende		
		nr.	side	dato
►**M1**	Rådets direktiv (EU) 2020/1151 af 29. juli 2020	L 256	1	5.8.2020

Ændret ved:

►**A1**	Akt vedrørende vilkårene for Den Tjekkiske Republiks, Republikken Estlands, Republikken Cyperns, Republikken Letlands, Republikken Litauens, Republikken Ungarns, Republikken Maltas, Republikken Polens, Republikken Sloveniens og Den Slovakiske Republiks tiltrædelse og tilpasningerne af de traktater, der danner grundlag for Den Europæiske Union	L 236	33	23.9.2003
►**A2**	Tiltrædelsesakt for Bulgarien og Rumænien	L 157	203	21.6.2005

▼B

RÅDETS DIREKTIV 92/83/EØF

af 19. oktober 1992

om harmonisering af punktafgiftsstrukturen for alkohol og alkoholholdige drikkevarer

AFSNIT I

ØL

Anvendelsesområde

Artikel 1

1. Medlemsstaterne pålægger øl en punktafgift i overensstemmelse med dette direktiv.

2. Medlemsstaterne fastsætter deres punktafgiftssatser i overensstemmelse med direktiv 92/84/EØF.

Artikel 2

Ved »øl« forstås i dette direktiv enhver vare, der henhører under KN-kode 2203, eller enhver vare indeholdende en blanding af øl og ikke-alkoholholdige drikkevarer, der henhører under KN-kode 2206, og som i begge tilfælde har et virkeligt alkoholindhold på over 0,5 % vol.

Fastsættelse af punktafgiftens størrelse

Artikel 3

1. Den punktafgift, som medlemsstaterne opkræver på øl, fastsættes på grundlag af antallet

— af hektoliter/Plato-grad eller

— af hektoliter/virkeligt alkoholindhold

af det færdige produkt.

▼M1

Alle ingredienserne i øl, herunder ingredienser, der tilsættes efter fuldendt gæring, skal tages i betragtning ved måling af Plato-graden.

Uanset stk. 1, andet afsnit, kan medlemsstater, som den 29. juli 2020 ikke tager ingredienser i øl, der er blevet tilsat efter gæringen, i betragtning ved måling af Plato-graden, fortsætte hermed indtil den 31. december 2030.

▼B

2. Ved fastsættelsen af punktafgiften på øl i overensstemmelse med direktiv 92/84/EØF kan medlemsstaterne se bort fra brøkdele af en Plato-grad eller af det virkelige alkoholindhold.

▼B

Derudover kan medlemsstater, som opkræver punktafgiften på grundlag af antallet af hektoliter/Plato-grad, opdele øl i kategorier omfattende højst fire Plato-grader pr. kategori og pålægge al øl inden for en given kategori samme punktafgiftssats pr. hl. Disse satser kal altid være lig med eller højere end den minimumssats, der er fastsat i artikel 6 i direktiv 92/84/EØF, i det følgende benævnt »minimumssats«.

Artikel 4

1. Medlemsstaterne kan for øl, der brygges af små uafhængige bryggerier, på følgende betingelser anvende reducerede punktafgiftssatser, som kan være forskellige alt afhængigt af den årlige produktion på de pågældende bryggerier:

— de reducerede satser gælder ikke for virksomheder, der producerer over 200 000 hl øl om året

— de reducerede satser, der kan ligge under minimumssatsen, må ikke ligge mere end 50 % under den normale nationale punktafgiftssats.

2. I forbindelse med de reducerede satser forstås ved »små uafhængige bryggerier« et bryggeri, der er juridisk og økonomisk uafhængigt af andre bryggerier, og som benytter lokaler, der er fysisk adskilt fra andre bryggeriers lokaler og ikke drives på licens. Ved samarbejde mellem to eller flere små bryggerier med en samlet årlig produktion på ikke over 200 000 hl kan disse imidlertid behandles som et enkelt lille uafhængigt bryggeri.

3. Medlemsstaterne påser, at de reducerede satser, de måtte fastsætte, på samme måde finder anvendelse på øl, der leveres på deres område fra små uafhængige bryggerier i andre medlemsstater. De skal navnlig sikre, at ingen enkelt levering fra en anden medlemsstat pålægges større punktafgifter end nøjagtigt tilsvarende nationale produkter.

Artikel 5

▼M1

1. Medlemsstaterne kan for øl, som har et virkeligt alkoholindhold på ikke over 3,5 % vol., anvende reducerede satser, der kan ligge under minimumssatsen.

▼B

2. Medlemsstaterne kan begrænse anvendelsen af denne artikel til varer indeholdende en blanding af øl og ikke-alkoholholdige drikkevarer, som henhører under KN-kode 2206.

Artikel 6

Med forbehold af sådanne betingelser, som medlemsstaterne fastsætter for at sikre en ukompliceret anvendelse af fritagelsen, kan de punktafgiftsfritage øl, der fremstilles af en privatperson og forbruges af denne, af medlemmer af dennes familie eller af dennes gæster, forudsat at der ikke finder noget salg sted.

▼B

AFSNIT II

VIN

Anvendelsesområde

Artikel 7

1. Medlemsstaterne pålægger vin en punktafgift i overensstemmelse med dette direktiv.

2. Medlemsstaterne fastsætter deres punktafgiftssatser i overensstemmelse med direktiv 92/84/EØF.

Artikel 8

I dette direktiv forstås ved

1) »ikke-mousserende vin« alle varer, der henhører under KN-kode 2204 og 2205, bortset fra mousserende vin som defineret i stk. 2, og som

   — har et virkeligt alkoholindhold på over 1,2 % vol., men ikke over 15 % vol., forudsat at det færdige produkt kun indeholder alkohol opstået ved gæring

   — har et virkeligt alkoholindhold på over 15 % vol., men ikke over 18 % vol., forudsat at de er fremstillet uden nogen form for tilsætning og at det færdige produkt kun indeholder alkohol opstået ved gæring

▼M1

2. »mousserende vin« alle varer, der henhører under KN-kode 2204 10, 2204 21 06, 2204 21 07, 2204 21 08, 2204 21 09, 2204 29 10 og 2205, og som

▼B

   — forefindes på flasker med champagneproplukke med fastholdelsesanordning eller har et overtryk på 3 bar eller derover, hidrørende fra kuldioxid i opløsning

   — har et virkeligt alkoholindhold på over 1,2 % vol., men ikke over 15 % vol., forudsat at det færdige produkt kun indeholder alkohol opstået ved gæring.

Fastsættelse af punktafgiftens størrelse

Artikel 9

1. Den punktafgift, som medlemsstaterne opkræver på vin, fastsættes på grundlag af antallet af hektoliter af det færdige produkt.

2. Med forbehold af stk. 3 og 4 anvender medlemsstaterne samme punktafgiftssats for alle de produkter, der pålægges punktafgift som ikke-mousserende vin. Tilsvarende anvender de samme punktafgiftssats for alle de produkter, der pålægges punktafgift som mousserende vin. De kan anvende samme punktafgiftssats for ikke-mousserende vin og mousserende vin.

▼B

3. Medlemsstaterne kan anvende reducerede punktafgiftssatser for alle typer ikke-mousserende vin og mousserende vin med et virkeligt alkoholindhold på ikke over 8,5 % vol.

4. De medlemsstater, der pr. 1. januar 1992 anvendte en højere punktafgiftssats for ikke-mousserende vine som defineret i artikel 8, stk. 1, andet led, kan fortsat anvende denne sats. Denne sats må ikke være højere end den normale nationale sats for mellemklasseprodukter.

▼M1

Artikel 9a

1. Medlemsstaterne kan på følgende betingelser anvende reducerede punktafgiftssatser på vin, der fremstilles af små uafhængige vinproducenter:

— de reducerede satser gælder ikke for virksomheder, der i gennemsnit producerer over 1 000 eller for Maltas vedkommende over 20 000 hl vin om året

— de reducerede satser må ikke ligge mere end 50 % under den normale nationale punktafgiftssats.

2. Med henblik på de reducerede satser forstås ved »små uafhængige vinproducenter« en vinproducent, der er juridisk og økonomisk uafhængig af andre vinproducenter, og som benytter lokaler, der er fysisk adskilt fra andre vinproducenters lokaler og ikke drives på licens. Ved samarbejde mellem to eller flere små vinproducenter med en samlet årlig produktion på ikke over 1 000 eller 20 000 hl alt efter omstændighederne kan disse vinproducenter imidlertid behandles som en enkelt lille uafhængig vinproducent.

3. Medlemsstaterne påser, at de reducerede satser, de måtte fastsætte, på samme måde finder anvendelse på vin, der leveres på deres område fra små uafhængige vinproducenter i andre medlemsstater. De skal navnlig sikre, at ingen enkelt levering fra en anden medlemsstat pålægges større punktafgifter end deres nøjagtigt tilsvarende nationale produkter.

▼B

Artikel 10

Med forbehold af sådanne betingelser, som medlemsstaterne fastsætter for at sikre en ukompliceret anvendelse af denne artikel, kan de punktafgiftsfritage vin, der fremstilles af en privatperson og forbruges af denne, af medlemmer af dennes familie eller af dennes gæster, forudsat at der ikke finder noget salg sted.

▼B

AFSNIT III

ANDRE GÆREDE DRIKKEVARER END VIN OG ØL

Anvendelsesområde

Artikel 11

1. Medlemsstaterne pålægger andre gærede drikkevarer end øl og vin (andre gærede drikkevarer) en punktafgift i overensstemmelse med dette direktiv.

2. Medlemsstaterne fastsætter deres punktafgiftssatser i overensstemmelse med direktiv 92/84/EØF.

Artikel 12

Med forbehold af artikel 17 forstås i dette direktiv ved

1) »andre ikke-mousserende gærede drikkevarer« alle varer, der henhører under KN-kode 2204 og 2205, men som ikke er omfattet af artikel 8, og varer, der henhører under KN-kode 2206, bortset fra andre mousserende gærede drikkevarer som defineret i stk. 2, og enhver vare omfattet af artikel 2, som

   — har et virkeligt alkoholindhold på over 1,2 % vol., men ikke over 10 % vol.

   — har et virkeligt alkoholindhold på over 10 % vol., men ikke over 15 % vol., forudsat at produktet kun indeholder alkohol opstået ved gæring

▼M1

2. »andre mousserende gærede drikkevarer« alle varer, der henhører under KN-kode 2206 00 31 og 2206 00 39, samt varer, der henhører under KN-kode 2204 10, 2204 21 06, 2204 21 07, 2204 21 08, 2204 21 09, 2204 29 10 og 2205, men som ikke er omfattet af artikel 8, som

▼B

   — forefindes på flasker med champagneproplukke med fastholdelsesanordning eller har et overtryk på 3 bar eller derover, hidrørende fra kuldioxid i opløsning

   — har et virkeligt alkoholindhold på over 1,2 % vol., men ikke over 13 % vol.

   — har et virkeligt alkoholindhold på over 13 % vol., men ikke over 15 % vol., forudsat at produktet kun indeholder alkohol opstået ved gæring.

Fastsættelse af punktafgiftens størrelse

Artikel 13

1. Den punktafgift, som medlemsstaterne opkræver på andre gærede drikkevarer, fastsættes på grundlag af antallet af hektoliter af det færdige produkt.

▼M1

2. Med forbehold af denne artikels stk. 3 og artikel 13a anvender medlemsstaterne samme punktafgiftssats for alle de produkter, der pålægges punktafgift som andre ikke-mousserende gærede drikkevarer. Tilsvarende anvender de samme punktafgiftssats for alle de produkter, der pålægges punktafgift som andre mousserende gærede drikkevarer. De kan anvende samme punktafgiftssats for andre ikke-mousserende gærede drikkevarer og andre mousserende gærede drikkevarer.

▼B

3. Medlemsstaterne kan anvende reducerede punktafgiftssatser for alle typer andre mousserende gærede drikkevarer og andre ikke-mousserende gærede drikkevarer med et virkeligt alkoholindhold på ikke over 8,5 % vol.

▼M1

Artikel 13a

1. Medlemsstaterne kan på andre gærede drikkevarer, der fremstilles af små uafhængige producenter, på følgende betingelser anvende reducerede punktafgiftssatser, som kan være forskellige alt afhængigt af de pågældende producenters årlige produktion:

— de reducerede satser gælder ikke for virksomheder, der producerer mere end i alt 15 000 hl af sådanne drikkevarer om året

— de reducerede satser må ikke ligge mere end 50 % under den normale nationale punktafgiftssats for andre gærede drikkevarer.

2. Med henblik på denne artikel skal de andre gærede drikkevarer opnås ved gæring af frugter, bær, grøntsager, en opløsning af honning i vand eller ved gæring af frisk saft eller koncentreret saft fra de ovennævnte ingredienser. Medlemsstaterne må ikke tillade tilsætning af alkohol eller andre alkoholholdige drikkevarer med henblik på fremstilling af andre gærede drikkevarer. Med henblik på denne artikel betragtes tilsætning af alkohol, som anvendes til at fortynde eller opløse aromaer i den mængde, der er strengt nødvendig, i det omfang alkoholindholdet ikke øges med mere end 1,2 % vol., ikke som tilsætning af alkohol med henblik på fremstilling af andre gærede drikkevarer. Tilsætningen af sådanne aromaer må ikke ændre det oprindelige produkts særpræg i væsentlig grad.

3. Medlemsstaterne kan begrænse anvendelsen af denne artikel til visse typer af andre gærede drikkevarer.

4. Med henblik på nærværende artikel forstås ved »små uafhængige producenter« en producent af andre gærede drikkevarer, der er juridisk og økonomisk uafhængig af andre producenter af gærede drikkevarer, og som benytter lokaler, der er fysisk adskilt fra andre producenters lokaler og som ikke drives på licens. Ved samarbejde mellem to eller flere små producenter med en samlet årlig produktion på ikke over 15 000 hl kan disse producenter imidlertid behandles som en enkelt lille uafhængig producent.

▼M1

5. Medlemsstaterne påser, at de reducerede satser, de måtte fastsætte, på samme måde finder anvendelse på andre gærede drikkevarer, der leveres på deres område fra små uafhængige producenter i andre medlemsstater. De skal navnlig sikre, at ingen enkelt levering fra en anden medlemsstat pålægges større punktafgifter end nøjagtigt tilsvarende nationale produkter.

▼B

Artikel 14

Med forbehold af sådanne betingelser, som medlemsstaterne fastsætter for at sikre en ukompliceret anvendelse af denne artikel, kan de punktafgiftsfritage andre mousserende og ikke-mousserende gærede drikkevarer, der fremstilles af en privatperson og forbruges af denne, af medlemmer af dennes familie eller af dennes gæster, forudsat at der ikke finder noget salg sted.

▼M1

Artikel 15

Ved anvendelse af direktiv 92/84/EØF og Rådets direktiv 2008/118/EF ([1]) anses henvisninger til »vin« for ligeledes at omfatte andre gærede drikkevarer som defineret i dette afsnit.

▼B

AFSNIT IV

MELLEMKLASSEPRODUKTER

Anvendelsesområde

Artikel 16

1. Medlemsstaterne pålægger mellemklasseprodukter en punktafgift i overensstemmelse med dette direktiv.

2. Medlemsstaterne fastsætter deres satser i overensstemmelse med direktiv 92/84/EØF. Disse satser må ikke ligge under de satser, som medlemsstaterne anvender på varer, der nævnes i artikel 8, stk. 1, og artikel 12, stk. 1, i dette direktiv.

Artikel 17

1. I dette direktiv forstås ved »mellemklasseprodukter« alle varer, som har et virkeligt alkoholindhold på over 1,2 % vol., men ikke over 22 % vol., og som henhører under KN-kode 2204, 2205 og 2206, men som ikke er omfattet af artikel 2, 8 og 12.

([1]) Rådets direktiv 2008/118/EF af 16. december 2008 om den generelle ordning for punktafgifter og om ophævelse af direktiv 92/12/EØF (EUT L 9 af 14.1.2009, s. 12).

▼B

2. Med forbehold af artikel 12 kan medlemsstaterne som mellemklasseprodukt behandle alle ikke-mousserende gærede drikkevarer, der er omfattet af artikel 12, stk. 1, og som har et virkeligt alkoholindhold på over 5,5 %, der ikke udelukkende er opstået ved gæring, samt alle mousserende gærede drikkevarer, der er omfattet af artikel 12, stk. 2, og som har et virkeligt alkoholindhold på over 8,5 %, der ikke udelukkende er opstået ved gæring.

Fastsættelse af punktafgiftens størrelse

Artikel 18

1. Den punktafgift, som medlemsstaterne opkræver på mellemklasseprodukter, fastsættes på grundlag af antallet af hektoliter af det færdige produkt.

2. Medlemsstaterne anvender samme punktafgiftssats for alle de produkter, der pålægges punktafgift som mellemklasseprodukt, jf. dog stk. 3, 4 og 5.

3. En medlemsstat kan anvende en reduceret enhedssats for punktafgiften på mellemklasseprodukter med et virkeligt alkoholindhold på ikke over 15 % vol., når følgende betingelser er opfyldt:

— den reducerede sats må ikke være mere end 40 % lavere end den normale nationale punktafgiftssats

— den reducerede sats kan ikke være lavere end den normale nationale sats, der gælder for varer i artikel 8, stk. 1, og artikel 12, stk. 1.

▼M1

4. Medlemsstaterne kan anvende en reduceret enhedssats for punktafgiften på de mellemklasseprodukter, der er defineret i bilag VII, del II i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1308/2013 ([1]).

▼B

5. For mellemklasseprodukter, som er indeholdt i flasker med champagneproplukke med fastholdelsesanordning eller har et overtryk på 3 bar og derover hidrørende fra kuldioxid i opløsning, kan medlemsstaterne anvende den samme sats som for varer, der er omfattet af artikel 12, stk. 2, forudsat at denne sats er højere end den nationale sats for mellemklasseprodukter.

▼M1

Artikel 18a

1. Medlemsstaterne kan på mellemklasseprodukter, der fremstilles af små uafhængige producenter, på følgende betingelser anvende reducerede punktafgiftssatser, som kan være forskellige alt afhængigt af de pågældende producenters årlige produktion:

([1]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1308/2013 af 17. december 2013 om en fælles markedsordning for landbrugsprodukter og om ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 922/72, (EØF) nr. 234/79, (EF) nr. 1037/2001 og (EF) nr. 1234/2007 (EUT L 347 af 20.12.2013, s. 671).

▼M1

— de reducerede satser gælder ikke for virksomheder, der producerer mere end i alt 250 hl af sådanne drikkevarer om året

— de reducerede satser, der kan ligge under minimumssatsen, må ikke ligge mere end 50 % under den normale nationale punktafgiftssats for mellemklasseprodukter.

2. Medlemsstaterne kan begrænse anvendelsen af denne artikel til visse typer af mellemklasseprodukter.

3. Med henblik på nærværende artikel forstås ved »små uafhængige producenter« en producent af mellemklasseprodukter, der er juridisk og økonomisk uafhængig af andre producenter af mellemklasseprodukter, og som benytter lokaler, der er fysisk adskilt fra andre producenters lokaler og som ikke drives på licens. Ved samarbejde mellem to eller flere små producenter med en samlet årlig produktion på ikke over 250 hl kan disse producenter imidlertid behandles som en enkelt lille uafhængig producent.

4. Medlemsstaterne påser, at de reducerede satser, de måtte fastsætte, på samme måde finder anvendelse på andre mellemklasseprodukter, der leveres på deres område fra små uafhængige producenter i andre medlemsstater. De skal navnlig sikre, at ingen enkelt levering fra en anden medlemsstat pålægges større punktafgifter end nøjagtigt tilsvarende nationale produkter.

▼B

AFSNIT V

ETHANOL

Anvendelsesområde

Artikel 19

1. Medlemsstaterne pålægger ethanol en punktafgift i overensstemmelse med dette direktiv.

2. Medlemsstaterne fastsætter deres satser i overensstemmelse med direktiv 92/84/EØF.

Artikel 20

I dette direktiv forstås ved »ethanol«

— alle varer med et virkeligt alkoholindhold på over 1,2 % vol., som henhører under KN-kode 2207 og 2208, selv når disse varer indgår i en vare, der henhører under et andet KN-kapitel

— varer med et virkeligt alkoholindhold på over 22 % vol., som henhører under KN-kode 2204, 2205 og 2206

▼B

— konsumalkohol, der indeholder produkter, hvad enten disse er i opløsning eller ej.

Fastsættelse af punktafgiftens størrelse

Artikel 21

Punktafgiften på ethanol fastsættes pr. hl ren alkohol ved 20 °C og beregnes på grundlag af antallet af hektoliter ren alkohol. Medlemsstaterne anvender samme punktafgiftssats for alle de produkter, der pålægges punktafgift som ethanol, jf. dog artikel 22.

Artikel 22

1. Medlemsstaterne kan på følgende betingelser anvende reducerede punktafgiftssatser på ethanol, der fremstilles af små destillerier:

— de reducerede satser, der kan ligge under minimumssatsen, må ikke anvendes på virksomheder, der fremstiller over 10 hl ren alkohol om året. De medlemsstater, der pr. 1. januar 1992 anvendte reducerede satser på virksomheder, der fremstiller mellem 10 hl og 20 hl ren alkohol om året, kan dog fortsat gøre dette

— de reducerede satser må ikke ligge mere end 50 % under den normale nationale punktafgiftssats.

2. I forbindelse med de reducerede satser forstås ved »små destillerier« er destilleri, der er juridisk og økonomisk uafhængigt af andre destillerier og ikke drives på licens.

3. Medlemsstaterne påser, at de reducerede satser, de måtte fastsætte, på samme måde finder anvendelse på ethanol, der leveres på deres område fra små uafhængige destillerier i andre medlemsstater.

4. Medlemsstaterne kan fastsætte bestemmelser om, at ethanol, som fremstilles af små producenter, frit kan omsættes, så snart det er færdigdestilleret (forudsat at producenterne ikke selv har udført interne transaktioner i Fællesskabet), uden at der skal indrettes afgiftsoplag, og at det beskattes endeligt efter en enhedssats.

5. Medlemsstaterne kan anvende reducerede punktafgiftssatser for varer, der henhører under KN-kode 2208, og som har et virkeligt alkoholindhold på ikke over 10 % vol.

▼M1

6. Republikken Bulgarien kan anvende en reduceret punktafgiftssats på mindst 50 % af landets standardafgiftssats for ethanol, på ethanol, der produceres på frugtavleres destillerier, der på årsbasis producerer mere end ti hektoliter ethanol på grundlag af frugt, der leveres til dem af frugtavlerne selv. Anvendelsen af den reducerede afgiftssats er begrænset til højst 30 liter frugtbrændevin pr. producerende frugtavler pr. år og udelukkende til personligt forbrug. Når der er gjort brug af denne mulighed, må Republikken Bulgarien ikke anvende denne artikels stk. 8 igen.

▼M1

6a. Den Tjekkiske Republik og Republikken Polen kan anvende en reduceret punktafgiftssats på mindst 50 % af landets standardafgiftssats for ethanol, på ethanol, der produceres på frugtavleres destillerier, der på årsbasis producerer mere end ti hektoliter ethanol på grundlag af frugt, der leveres til dem af frugtavlerne selv. Anvendelsen af den reducerede afgiftssats er begrænset til højst 30 liter frugtbrændevin pr. producerende frugtavler pr. år og udelukkende til personligt forbrug.

▼A2

7. Ungarn, Rumænien og Slovakiet kan anvende en reduceret punktafgiftssats på mindst 50 % af landets standardafgiftssats for ethanol på ethanol, der produceres på frugtavleres destillerier, der på årsbasis producerer mere end ti hektoliter ethanol på grundlag af frugt, der leveres til dem af frugtavlerne selv. Anvendelsen af den reducerede afgiftssats er begrænset til højst 50 liter frugtbrændevin pr. producerende frugtavler pr. år og udelukkende til personligt forbrug. Kommissionen tager denne ordning op til fornyet overvejelse i 2015 og forelægger Rådet en rapport om eventuelle ændringer.

▼M1

8. Med forbehold af sådanne betingelser, som de fastsætter for at sikre en ukompliceret anvendelse af dette stykke, kan medlemsstaterne punktafgiftsfritage eller anvende reducerede punktafgiftssatser på ethanol, som forbruges af en privatperson, medlemmer af dennes familie eller dennes gæster, forudsat at der ikke finder noget salg sted, og som

a) fremstilles af nævnte privatperson af frugter, som en privatperson ejer og dyrker på samt leverer fra en grund, som den pågældende privatperson disponerer over, ved brug af et simpelt, lille destilleringsapparat, der er registreret hos den pågældende medlemsstats kompetente myndighed,

og/eller

b) fremstilles til nævnte privatperson i destillerier, der er godkendt af den pågældende medlemsstats kompetente myndighed, af frugter, som en privatperson ejer og dyrker på samt leverer fra en grund, som den pågældende privatperson disponerer over.

Medlemsstaterne begrænser anvendelsen af fritagelsen eller af de reducerede satser til højst 50 liter frugtbrændevin pr. producerende frugtavler pr. år.

Medlemsstater, der anvender sådanne fritagelser eller reducerede punktafgiftssatser,

a) fastsætter betingelser for at forhindre enhver form for svig, unddragelse eller misbrug

b) har indført passende forskrifter og procedurer for at sikre kontrol af produktion og forbrug, forebygge grænseoverskridende virkninger og salg samt

c) fastsætter regler om sanktioner for overtrædelse af nationale bestemmelser, der er vedtaget i henhold til denne artikel, og træffer alle nødvendige foranstaltninger for at sikre, at de gennemføres. De fastsatte sanktioner skal være effektive, stå i rimeligt forhold til overtrædelsen og have afskrækkende virkning.

▼M1

Medlemsstaterne anvender ikke disse bestemmelser i tillæg til bestemmelserne i stk. 6, 6a eller 7.

Artikel 23

1. Den Franske Republik kan anvende en reduceret sats, der kan ligge under minimumssatsen, men som ikke må ligge mere end 50 % under den normale nationale punktafgiftssats for ethanol, på rom som defineret i punkt 1 i bilag II til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 110/2008 ([1]) og fremstillet af sukkerrør høstet på fremstillingsstedet, jf. punkt 13) i bilag I til nævnte forordning, med et indhold af andre flygtige stoffer end ethanol og methanol på 225 g eller derover pr. hektoliter ren alkohol og med et virkeligt alkoholindhold på 40 % vol. eller derover.

2. Den Hellenske Republik kan anvende en reduceret sats, der kan ligge under minimumssatsen, men som dog

a) ikke må ligge mere end 50 % under den normale nationale punktafgiftssats for ethanol for så vidt angår destillerede anisprodukter som defineret i punkt 29 i bilag II til forordning (EF) nr. 110/2008, og som er farveløse og har et sukkerindhold på højst 50 g pr. liter, og hvor det færdige produkt med mindst den procentdel, som er fastsat i nævnte bestemmelse, udgøres af alkohol, der er aromatiseret ved destillation i traditionelle kobberklarepander til diskontinuerlig destillation med en kapacitet på højst 1 000 liter, samt brændevinsprodukter af presserester af druer som defineret i punkt 6 i bilag II til forordning (EF) nr. 110/2008, og som er destilleret i traditionelle destilleringsapparater til diskontinuerlig destillation

b) ikke må ligge mere end 85 % under den normale nationale punktafgiftssats for ethanol for så vidt angår ethanol fremstillet af frugt fra producentens husstand, og som destilleres i simple kobberdestilleringsapparater med en kapacitet på højst 130 liter eller i traditionelle destilleringsapparater af ler med en kapacitet på højst 40 liter, og som i begge tilfælde betjenes i højst otte dage om året og producerer højst fem hektoliter ren alkohol om året.

Artikel 23a

1. Med forbehold af sådanne betingelser, som medlemsstaterne fastsætter for at sikre en ukompliceret anvendelse af nærværende direktivs artikel 4, 9a, 13a, 18a og artikel 22, stk. 1-3, udsteder medlemsstaterne efter anmodning en årlig attest til små uafhængige producenter, der er etableret på den pågældende medlemsstats område, som bekræfter deres samlede årlige produktion omhandlet i nævnte artikler, alt efter hvad der er relevant, og som bekræfter små uafhængige producenters overholdelse af kriterierne i nærværende direktivs artikel 4, stk. 2, artikel 9a, stk. 2, artikel 13a, stk. 4, artikel 18a, stk. 3, og artikel 22, stk. 2, alt efter hvad der er relevant. Det administrative dokument for varebevægelser i henhold til kapitel IV eller V i direktiv 2008/118/EF skal henvise til den attest, der nævnes i dette stykke.

([1]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) Nr. 110/2008 af 15. januar 2008 om definition, betegnelse, præsentation og mærkning af samt beskyttelse af geografiske betegnelser for spiritus og om ophævelse af Rådets forordning (EØF) Nr. 1576/89 (EUT L 39 af 13.2.2008, s. 16).

▼M1

2. Uanset denne artikels stk. 1 kan medlemsstaterne på betingelser, som de fastsætter for at sikre en korrekt og ukompliceret anvendelse af denne artikel og for at hindre svig, unddragelse eller misbrug, tillade, at små uafhængige producenter, jf. artikel 4, stk. 1, artikel 9a, stk. 1, artikel 13a, stk. 1, artikel 18a, stk. 1, og artikel 22, stk. 1, som er etableret på den pågældende medlemsstats område, selv attesterer deres overholdelse af kriterierne i artikel 4, stk. 2, artikel 9a, stk. 2, artikel 13a, stk. 4, artikel 18a, stk. 3, og artikel 22, stk. 2, alt efter hvad der er relevant, og den samlede årlige produktion omhandlet i disse artikler.

3. Medlemsstaterne anerkender på betingelser, som de fastsætter for at sikre en korrekt og ukompliceret anvendelse af denne artikel og for at hindre svig, unddragelse eller misbrug, attester for producenter, jf. artikel 4, stk. 1, artikel 9a, stk. 1, artikel 13a, stk. 1, artikel 18a, stk. 1, og artikel 22, stk. 1, som er udstedt af en anden medlemsstat, undtagen under behørigt begrundede omstændigheder.

4. Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter om fastsættelse af:

a) formatet på den i stk. 1 omhandlede attest

b) formatet på henvisningen til denne attest i det administrative dokument for varebevægelser i henhold til kapitel IV eller V i direktiv 2008/118/EF og

c) forskrifterne til udfærdigelse af det administrative dokument for varebevægelser i henhold til kapitel IV eller V i direktiv 2008/118/EF for så vidt angår selvcertificering.

Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 28a, stk. 2.

▼B

AFSNIT VI

FORSKELLIGE BESTEMMELSER

Artikel 24

1. Medlemsstaterne kan undlade at kræve, at produkter, der er omfattet af dette direktiv, fremstilles i afgiftsoplag på grundlag af alkoholholdige produkter, som er fritaget for gældende punktafgifter, hvis punktafgiften på de medgående produkter er blevet erlagt på forhånd og den samlede afgift på de medgående alkoholholdige produkter ikke er mindre end den afgift, der skal erlægges på det produkt, der fremkommer efter blanding af produkterne.

2. Kongeriet Spanien kan undlade som mellemklasseprodukter at betragte vine fremstillet i områderne Moriles Montilla, Tarragona, Priorato og Terra Alta, som har fået tilsat alkohol i et sådant omfang, at deres alkoholindhold ikke er øget med mere end 1 % vol.

▼B

Artikel 25

Medlemsstaterne kan tilbagebetale erlagte punktafgifter på alkoholholdige drikkevarer, som trækkes tilbage fra markedet, fordi deres beskaffenhed eller alder gør dem uegnede til konsum.

▼M1

Artikel 26

Henvisningerne i dette direktiv til KN-koder er henvisninger til koderne i Den Kombinerede Nomenklatur i Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2018/1602 ([1]) om ændring af bilag I til Rådets forordning (EØF) nr. 2658/87 ([2]).

▼B

AFSNIT VII

FRITAGELSER

Artikel 27

1. Medlemsstaterne fritager produkter, der er omfattet af dette direktiv, for den harmoniserede punktafgift på betingelser, som de fastsætter for at sikre en korrekt og ukompliceret anvendelse af sådanne fritagelser og for at hindre svig, unddragelse eller misbrug, når de

▼M1

a) distribueres i form af alkohol, der er blevet fuldstændig denatureret i overensstemmelse med forskrifterne i den medlemsstat, hvor den er overgået til forbrug, når sådanne forskrifter er behørigt anmeldt skriftligt og godkendt i overensstemmelse med stk. 3 og 4.

   Medlemsstaterne anvender kapitel V i direktiv 2008/118/EF

b) anvendes til fremstilling af produkter, der ikke er bestemt til konsum, forudsat at alkoholen er denatureret i henhold til en medlemsstats forskrifter for den pågældende anvendelse.

   Nævnte fritagelse finder anvendelse, når en sådan denatureret alkohol:

   — er blevet tilsat et produkt, der ikke er bestemt til konsum,

   eller

   — anvendes til vedligeholdelse og rengøring af fremstillingsudstyr, som anvendes til denne særlige fremstillingsproces.

([1]) Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2018/1602 af 11. oktober 2018 om ændring af bilag I til Rådets forordning (EØF) nr. 2658/87 om told- og statistiknomenklaturen og den fælles toldtarif (EUT L 273 af 31.10.2018, s. 1).

([2]) Rådets forordning (EØF) nr. 2658/87 af 23. juli 1987 om told- og statistiknomenklaturen og Den Fælles Toldtarif (EUT L 256 af 7.9.1987, s. 1).

▼M1

Medlemsstaterne anvender kapitel IV i direktiv 2008/118/EF på bevægelser af denatureret alkohol, der endnu ikke er tilsat et produkt, der ikke er bestemt til konsum

▼B

c) anvendes til fremstilling af eddike, der henhører under KN-kode 2209

▼M1

d) anvendes til fremstilling af sådanne lægemidler, som er omhandlet i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/82/EF ([1]) og 2001/83/EF ([2])

▼B

e) anvendes til at fremstille aromastoffer til fremstilling af levnedsmidler og ikke-alkoholholdige drikkevarer med et alkoholindhold, der ikke overstiger 1,2 % vol.

f) direkte eller som ingrediens i halvfabrikata anvendes til fremstilling af levnedsmidler, også fyldte, forudsat at alkoholindholdet i det enkelte tilfælde ikke overstiger 8,5 liter ren alkohol pr. 100 kg produkt for så vidt angår chokolade og 5 liter ren alkohol pr. 100 kg produkt for så vidt angår andre produkter.

2. Medlemsstaterne kan fritage produkter, der er omfattet af dette direktiv, for den harmoniserede punktafgift på betingelser, som de fastsætter for at sikre en korrekt og ukompliceret anvendelse af sådanne fritagelser og for at hindre svig, unddragelse eller misbrug, når de anvendes

a) som analyseprøver, til gennemførelse af tests, der er nødvendige for produktionen, eller til videnskabelige formål

b) til videnskabelig forskning

c) på hospitaler og apoteker til medicinske formål

d) i en fremstillingsproces, forudsat at det færdige produkt ikke indeholder alkohol

e) til fremstilling af et delprodukt, som ikke er pålagt punktafgift i henhold til dette direktiv

▼M1

f) til fremstilling af kosttilskud som defineret i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/46/EF ([3]), der indeholder ethanol, hvis enkeltpakningen af et kosttilskud, der overgår til konsum, ikke overstiger 0,15 liter, og kosttilskuddene markedsføres i henhold til artikel 10 i nævnte direktiv.

3. En medlemsstat, der ønsker at indføre en ændring i kravene til fuldstændig denaturering af alkohol, jf. stk. 1, litra a), meddeler skriftligt sådanne nye krav til Kommissionen sammen med alle andre relevante oplysninger vedrørende de denatureringsmidler, som medlemsstaten agter at anvende.

([1]) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/82/EF af 6. november 2001 om oprettelse af en fællesskabskodeks for veterinærlægemidler (EFT L 311 af 28.11.2001, s. 1).

([2]) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/83/EF af 6. november 2001 om oprettelse af en fællesskabskodeks for humanmedicinske lægemidler (EFT L 311 af 28.11.2001, s. 67).

([3]) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/46/EF af 10. juni 2002 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivninger om kosttilskud (EFT L 183 af 12.7.2002, s. 51).

▼M1

Finder Kommissionen, at oplysningerne ikke er tilstrækkelige, kontakter den senest en måned efter modtagelsen den pågældende medlemsstat og præciserer, hvilke yderligere oplysninger der er behov for. Når Kommissionen finder, at den har alle de oplysninger, som er nødvendige, underretter den de øvrige medlemsstater om meddelelsen inden for en måned.

4. Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter om godkendelse eller afvisning af de meddelte krav, jf. denne artikels stk. 3. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 28a, stk. 2.

5. Hvis en medlemsstat finder, at et produkt, der er fritaget i henhold til denne artikels stk. 1, litra a) eller b), giver anledning til svig, unddragelse eller misbrug, kan den nægte at give fritagelse eller trække en fritagelse tilbage. Medlemsstaten underretter straks Kommissionen om en sådan nægtelse eller tilbagetrækning skriftligt sammen med alle andre relevante oplysninger om det pågældende tilfælde af svig, unddragelse eller misbrug. Finder Kommissionen, at oplysningerne ikke er tilstrækkelige, kontakter den senest en måned efter modtagelse af disse oplysninger den pågældende medlemsstat og præciserer, hvilke yderligere oplysninger der er behov for. Når Kommissionen finder, at den har alle de oplysninger, som er nødvendige, videresender den underretningen til de øvrige medlemsstater inden for en måned. En endelig afgørelse træffes derpå efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 28a, stk. 2, senest fire måneder efter fremsendelsen af underretningen til de øvrige medlemsstater. Medlemsstaterne er ikke forpligtet til at give en sådan afgørelse tilbagevirkende kraft.

▼B

6. Medlemsstaterne kan gennemføre de ovenfor nævnte fritagelser ved at tilbagebetale erlagte punktafgifter.

▼M1

———————

▼B

AFSNIT VIII

AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

▼M1

Artikel 28a

1. Kommissionen bistås af »Punktafgiftsudvalget«. Dette udvalg er et udvalg som omhandlet i forordning (EU) nr. 182/2011.

2. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5 i forordning (EU) nr. 182/2011.

Artikel 28b

Hvert femte år forelægger Kommissionen Europa-Parlamentet og Rådet en rapport om gennemførelsen af dette direktiv. Den første rapport forelægges senest den 31. december 2024.

Rapporten skal navnlig:

a) vurdere anvendelsen og virkningerne af de nationale bestemmelser, som vedtages og anvendes i henhold til artikel 5 og 9a, artikel 22, stk. 8, artikel 23a og artikel 27, stk. 2, litra f),

▼M1

b) tage højde for relevante beviser for, at der foreligger virkninger af de bestemmelser, som vedtages og anvendes i henhold til nævnte artikler, såsom negative grænseoverskridende virkninger, øget forekomst af svig, indvirkning på det indre markeds gnidningsløse funktion og på folkesundheden, og

c) hvis medlemsstaterne anvender nationale bestemmelser, der er vedtaget i henhold til artikel 22, stk. 8, vurdere tilstrækkeligheden af:

— de betingelser, som disse medlemsstater har fastsat for at forhindre enhver form for svig, unddragelse eller misbrug, og

— de krav og procedurer, som disse medlemsstater har indført for at sikre kontrol af produktion og forbrug og forebyggelse af grænseoverskridende virkninger.

Medlemsstaterne forelægger efter anmodning oplysninger, som kræves for at udarbejde rapporten, for Kommissionen.

Medlemsstater, som anvender nationale bestemmelser, der er vedtaget i henhold til artikel 22, stk. 8, skal senest tre måneder efter det første års anvendelse af sådanne bestemmelser forelægge Kommissionen alle de oplysninger, der er nødvendige for at foretage den vurdering, der er omhandlet i nærværende artikels stk. 2, litra c).

Rapporten ledsages, hvor det er relevant, af et lovgivningsforslag.

▼B

Artikel 29

1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv senest den 31. december 1992. De underretter straks Kommissionen herom.

Når medlemsstaterne vedtager disse love og administrative bestemmelser, skal de indeholde en henvisning til dette direktiv, eller de skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for denne henvisning fastsættes af medlemsstaterne.

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen de vigtigste nationale retsforskrifter, som de vedtager på det område, der er omfattet af dette direktiv.

Artikel 30

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.